

mellem fabrikanter, forhandlere og forbrugere. Disse parter i sagen har imidlertid ikke hidtil haft nogen form for samvirken, der kunne skabe et naturligt grundlag for at løse en sådan sag, hvorfor det har været overladt til staten gennem lovgivningen at søge forholdet reguleret.

Erhvervsorganisationer og forbrugerorganisationer i fællesskab har imidlertid nylig oprettet et varedeklarationsnævn, som man må regne med vil begynde sin virksomhed med at få gennemført varedeklarationer for forskellige varer. Jeg vil for mit vedkommende finde, at *løsningen af kvalitetsspørgsmålet for skotøj naturligt engang burde overtages af varedeklarationsnævnet*. Det må imidlertid dels være en frivillig sag, om varedeklarationsnævnet vil tage denne opgave op, dels må det være naturligt, at varedeklarationsnævnet er godt indarbejdet, inden det eventuelt tager en sådan opgave op, hvorfor det forekommer mig rimeligt at foreslå loven forlænget for 2 år.

Jeg kan tilføje, at det i henhold til den gældende lovs § 6 nedsatte udvalg har indstillet loven til forlængelse“

Lovforslaget vedtoges i folketinget enstemmigt uden forudgående udvalgsbehandling.

94. Lov om ændring i lov om livsforsikringsvirksomhed. (Handelsminister *Philip*). [A. sp. 2149. C. sp. 1077].

Fremsat skriftligt $\frac{13}{5}$ (F. sp. 4123). 1. beh. $\frac{20}{5}$ (F. sp. 4364). Partiernes ordførere: K. Axel Nielsen, Paabøl, Ninn-Hansen, Helge Larsen, Niels Andersen og Alfred Jensen. Henvist til samme udvalg som forslag til lov om forsikringsvirksomhed (se side 522). Betænkning (B. sp. 1269) afgivet $\frac{29}{5}$. (Ordfører: K. Axel Nielsen). 2. beh. $\frac{2}{6}$ (F. sp. 5140). 3. beh. $\frac{4}{6}$ (F. sp. 5288). *Loven stadfæstet 16. juni 1958.* (Lovt. nr. 212).

Da man fik klarhed over, at det af handelsministeren fremsatte lovforslag om forsikringsvirksomhed ikke lod sig gennemføre inden folketingssamlingens slutning, udarbejdedes forslaget til nærværende lov, der er af mere begrænset omfang, idet den kun går ud på at give livsforsikringselskaberne adgang til at anbringe en del af deres forsikringsfond i *aktier* m. v.

Loven har følgende indhold:

§ 1. I lov om livsforsikringsvirksomhed, jfr. lovebekendtgørelse nr. 299 af 30. juni 1922, lov nr. 127 af 15. april 1930,